Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.385 van 17 december 1997

A. 74.540/VI-14.010

In zake : **COLLARD** Murielle,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Joël BAUDOIN, advocaat, rue de Neufchateau 37 6600 Bastogne,

tegen :

het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV).

DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien het op 3 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Murielle COLLARD de nietigverklaring vordert van de beslissing van 18 november 1996 van de "overeenkomstencommissie verpleegkundigen - verzekeringsinstellingen" van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering om "strafbedingen" op haar toe te passen ten belope van 855.000 frank;

Gezien de vordering die dezelfde verzoekster gelijktijdig heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de genoemde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier;

Gezien het verslag van de heer PAUL, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 93 van de algemene procedureregeling en van artikel 12, dat betrekking heeft op de rechtspleging in kort geding;

Gelet op de beschikking van 13 november 1997, waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 10 december 1997 om 09.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van die beschikking en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAUL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een door het RIZIV erkende gegradueerd verpleegster is bij de "Centrale des services à domicile" te Saint-Hubert; dat in 1994 tegen haar klachten zijn ingediend voor het ondertekenen van verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp, die afgegeven zijn met schending van de toepasselijke wets- en verordeningsbepalingen; dat er een onderzoek is gevoerd; dat de zaak onderzocht is door de Franstalige beperkte kamer van de dienst voor geneeskundige controle van het RIZIV; dat die kamer op 15 mei 1996 heeft besloten de verzekeringsinstellingen gedurende drie jaar het verbod op te leggen om de kosten van de geneeskundige verstrekkingen van verzoekster

gedeeltelijk terug te betalen; dat laatstgenoemde daartegen geen hoger beroep heeft ingesteld; dat de dienst voor geneeskundige controle op 9 juli 1996 de beslissing ter kennis heeft gebracht van de dienst voor geneeskundige verzorging van het Instituut; dat de "Overeenkomstencommissie verpleegkundigen - verzekeringsinstellingen" op 2 december 1996 de bestreden beslissing heeft uitgevaardigd, waarbij ze artikel 13 van de nationale overeenkomst W/93 van 4 juni 1993 tussen de gegradueerde verpleegsters of de met dezen gelijkgestelden, de vroedvrouwen, de verpleegsters met brevet, de verpleegassistenten/ziekenhuisassistenten of de met dezen gelijkgestelden enerzijds en de verzekeringsinstellingen anderzijds, op verzoekster toepast, en eist dat zij op grond van één van de strafbedingen 855.000 frank betaalt; dat deze beslissing op 4 april 1997 ter kennis is gebracht van verzoekster;

Overwegende dat de verwerende partij de exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt, op de grond dat het geschil krachtens artikel 52, § 3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken behoort;

Overwegende dat luidens laatstgenoemde bepaling "de betwistingen in verband met de rechten en plichten voortvloeiende uit de in de artikelen 42 en 50 bedoelde overeenkomsten, akkoorden of documenten tussen de verplegingsinrichtingen of de zorgverleners die tot een akkoord of overeenkomst zijn toegetreden of die geen weigering tot toetreding tot die akkoorden of documenten hebben betekend, en de verzekerden of de verzekeringsinstellingen, (...) tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank (behoren)";

Overwegende dat luidens artikel 42, eerste lid, van dezelfde wet "(...) de financiële en administratieve betrekkingen tussen de rechthebbenden en de verzekeringsinstellingen eensdeels, en de apothekers, de verplegingsinrichtingen, de vroedvrouwen, de verpleegkundigen, de kinesitherapeuten, de logopedisten, de verstrekkers van prothesen, toestellen en implantaten en de in artikel 34, 11°, 12° en 18° bedoelde diensten en inrichtingen anderdeels, (normaal) bij overeenkomsten (worden) geregeld".

Overwegende dat in casu bij de bestreden beslissing een bepaling uit zulk een overeenkomst is toegepast, namelijk artikel 13 van de nationale overeenkomst W/93 van 4 juni 1993, waarin, overeenkomstig artikel 49, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 voorzien is in een strafbeding zoals bedoeld in de artikelen 1226 tot 1233 van het Burgerlijk Wetboek, dat kan worden toegepast op de partijen die de bepalingen van die overeenkomst niet nakomen;

Overwegende dat uit één van de middelen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de omvang van deze straf aanvecht, waarbij zij aanvoert dat "krachtens het betrokken strafbeding slechts een vaste vergoeding van 5.000 frank moest worden betaald"; dat het geschil dus eigenlijk betrekking heeft op de rechten en plichten die voortvloeien uit de genoemde overeenkomst, waarbij een zorgverstrekker die die overeenkomst heeft onderschreven en een verzekeringsinstelling tegenover elkaar komen te staan; dat zulk een geschil krachtens artikel 52, § 3, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 tot de exclusieve bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken behoort; dat de Raad van State bijgevolg kennelijk niet bevoegd is; dat de exceptie aangenomen moet worden;

Overwegende dat de Raad van State geen kennis kan nemen van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een handeling tot de nietigverklaring waarvan hij niet bevoegd is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeventien december 1900 zevenennegentig door :

de Hr.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Chr. NOTEBAERT. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**